

ГЛАВА ТРЕТЯ.

За склоненія-ша.

26. — Въ Италианскый языкъ на здраво има само двѣ склоненія: едно за имена отъ мъжскый родъ, а друго за имена отъ женскый родъ; нѣ спорядъ разликъ-тъ на членове-ты и на измѣненіе-то на окончанія-та въ рѣчи-ты щемъ различимъ четыре склоненія.

27. — По прьво склоненіе ся склонявать вси чкы имена отъ мъжскый родъ, кои-то въ единствен-но число ся окончявать на *a* като: *Profeta* пророкъ; а въ множественно число *a* ся промѣнява на *i* като: *profeti* пророци.

П р и м ѣ р ѣ.

Singolare.

N.	il profeta	пророкъ-тъ
G.	del profeta	на пророка *)
D.	al profeta	на пророка (пророку)
A.	il profeta	пророка
V.	o profeta	о пророче
Ab.	dal profeta	отъ пророка.

*) Въ Българскый языкъ понеже нѣма особено окончаніе за *Родишеленъ* и *Творишеленъ* падежи; то за да ся прѣведжтъ тія падеже отъ италианскый языкъ, употрѣбляваме винителенъ падежъ, придруженъ съ прѣдлогъ *на* (за родит.) и *отъ* или *съ* (за творит.).

Часто обаче *родиш. падежъ* въ Българскый